0.1 Grenseverdier

Si at vi starter med verdien 0.9, og deretter stadig legger til 9 som bakerste siffer. Da får vi verdiene 0.9, 0.99, 0.999 og så videre. Ved å legge til 9 som bakerste siffer på denne måten, kan vi komme så nærme vi måtte ønske – men aldri nå eksakt – verdien 1. Det å "komme så nærme vi måtte ønske – men aldri nå eksakt – en verdi" vil vi heretter kalle å "gå mot en verdi". Metoden vi akkurat beskrev kan vi se på som en metode for å gå mot 1. Vi kan da si at grenseverdien til denne metoden er 1. For å indikere en grenseverdi skriver vi lim.

Det er viktig å tenke over at vi kan gå mot et tall fra to sider; fra venstre eller fra høgre på tallinjen. Med en metode som gir oss verdiene 0.9, 0.99, 0.999 og så videre, nærmer vi oss 1 fra venstre. Lager vi oss en metode som gir verdiene 1.1, 1.01, 1.001 og så videre, nærmer vi oss 1 fra høgre. Dette vises ved å markere + eller - over tallet vi går mot.

0.1 Grenseverdier

```
x \to a^+ = x går mot a fra høgre x \to a^- = x går mot a fra venstre x \to a = x går mot a (fra både høgre og venstre) \lim_{x \to a} f(x) = \text{grenseverdien til } f \text{ når } x \text{ går mot } a= \text{verdien } f \text{ går mot når } x \text{ går mot } a
```

Språkboksen

Å gå mot en verdi fra høgre/venstre kalles også å gå mot en verdi ovenfra/nedenfra.

Merk

 $x \to a$ omfatter de to tilfellene $x \to a^+$ og $x \to a^-$. Ofte vil disse være så like at vi kan behandle $x \to a$ som ett tilfelle.

En utvidelse av =

Det litt paradoksale med grenserverdier hvor x går mot a, er at vi ofte ender opp med å erstatte x med a, selv om vi per definisjon har at $x \neq a$. For eksempel er

$$\lim_{x \to 2} (x+1) = 2 + 1 = 3 \tag{1}$$

Det er verd å filosofere litt over likhetene i (1). Når x går mot 2, vil x aldri bli eksakt lik 2. Dette betyr at x+1 aldri kan bli eksakt lik 3. Men jo nærmere x er lik 2, jo nærmere er x+1 lik 3. Med andre ord går x+1 mot 3 når x går mot 2. Likheten i (1) viser altså ikke til et uttrykk som er eksakt lik en verdi, men et uttrykk som går eksakt mot en verdi. Dette gjør altså at grenseverdier bringer en noe utvidet forståelse av \blacksquare .

Eksempel 1

Gitt
$$f(x) = \frac{x^2 + 2x - 3}{x - 1}$$
. Finn $\lim_{x \to 1} f(x)$.

Svar

Når $x \neq 1$, har vi at

$$f(x) = \frac{(x-1)(x+3)}{x-1}$$
$$= x+3$$

Dette betyr at

$$\lim_{x \to 1} f(x) = \lim_{x \to 1} x + 3$$
$$= 4$$

0.2 Kontinuitet

0.2 Kontinuitet

Gitt en funksjon f(x) og et tall c. Hvis f(c) eksisterer, er f kontinuerlig for x=c hvis

$$\lim_{x \to c} f(x) = f(c) \tag{2}$$

Hvis (2) er ugyldig, er f diskontinuerlig for x = c.

Språkboksen

Hvis en funksjon f(x) er kontinuerlig for alle x, kalles f en kontinuerlig funksjon.

Eksempel 1

Undersøk om funksjonene er kontinuerlige for x = 2.

a)

$$f(x) = \begin{cases} x+4 & , & x < 2 \\ -3x+12 & , & x \ge 2 \end{cases}$$
 (3)

b)

$$g(x) = \begin{cases} x+1 & , & x \le 2 \\ -x+6 & , & x > 2 \end{cases}$$
 (4)

Svar

a) Vi har at

$$\lim_{x \to 2^{+}} f(x) = f(2) = -3 \cdot 2 + 12 = 6$$

$$\lim_{x \to 2^{-}} f(x) = 2 + 4 = 6$$

Altså er f kontinuerlig for x = 2.

b) Vi har at

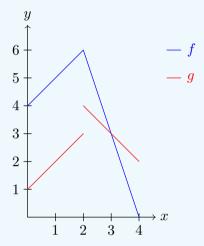
$$\lim_{x \to 2^{-}} g(x) = g(2) = 2 + 1 = 3$$

$$\lim_{x \to 2^{+}} g(x) = -2 + 6 = 4$$

Altså er q ikke kontinuerlig for x = 2.

Visualisering av kontinuitet

Visuelt kan vi skille mellom kontinuerlige og diskontinuerlige funksjoner slik; kontinuerlige funksjoner har sammenhengende grafer, diskontinuerlige funksjoner har det ikke. Et utsnitt av grafene til funksjonene fra *Eksempel 1* på side 3 ser slik ut:

Grafer fungerer utmerket til å avgjøre hvilke funskjoner vi forventer å være kontinuerlige eller ikke, men er aldri gyldige som et bevis for dette.